

Biblická čtení:

Ámos 5,6-7.10-15: Dotazujte se Hospodina a budete žít! Kéž nezachvátí dům Josefův jako oheň. Pozřel by jej a nikdo by neuhasil Bét-el, ty, kdo převracejí právo v pelyněk a spravedlnost srážejí k zemi. Oni však toho, kdo trestá v bráně, nenávidí, pravdomluvný se jim hnusí. Protože hanebně vydíráte nuzáka a vymáháte na něm obilnou daň, mohli jste si vybudovat domy z kvádrů, bydlet v nich však nebudete; vysadili jste si skvělé vinice, avšak víno z nich pít nebudete. Já znám vaše četné nevěrnosti, vaše nehorázné hříchy. Nevražíte na spravedlivého, berete úplatek, ubožáky v bráně odstrkujete. Proto v oné době prozíravý zmlkne, bude to zlý čas. Hledejte dobro a ne zlo a budete žít, a tak Hospodin, Bůh zástupů, bude s vámi, jak říkáte. Mějte v nenávisti zlo a milujte dobro, uplatňujte v bráně právo! Snad se Hospodin, Bůh zástupů, smiluje nad pozůstatkem lidu Josefova.

List Židům 4,12-16: Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce. Není tvora, který by se před ním mohl skrýt. Nahé a odhalené je všechno před očima toho, jemuž se budeme ze všeho odpovídat. Protože máme mocného velekněze, který vstoupil až před Boží tvář, Ježíše, Syna Božího, držme se toho, co vyznáváme. Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu. Přístupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas.

Marek 10,17-31: Když se vydával na cestu, přiběhl k němu nějaký člověk a poklekl před ním a ptal se ho: „Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“ Ježíš mu řekl: „Proč mi říkáš dobrý? Nikdo není dobrý, jedině Bůh. Příkázání znáš: Nezabiješ, nezcizoložíš, nebudeš krást, nevydáš křivé svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i svou matku!“ On mu na to řekl: „Mistře, to všechno jsem dodržoval od svého mládí.“ Ježíš na něj s láskou pohleděl a řekl: „Jedno ti schází. Jdi, prodej všechno, co máš, rozdej chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!“ On po těch slovech svěsil hlavu a smuten odešel, neboť měl mnoho majetku. Ježíš se rozhlédl po svých učednících a řekl jim: „Jak těžko vejdu do Božího království ti, kdo mají bohatství!“ Učedníky ta slova zarazila. Ježíš jim ještě jednou řekl: „Dítky, jak těžké je vejít do království Božího! Snáze projde velbloud uchem jehly, než aby bohatý vešel do Božího království.“ Ještě více se zhrozili a říkali si: „Kdo tedy může být spasen?“ Ježíš na ně pohleděl a řekl: „U lidí je to nemožné, ale ne u Boha; vždyť u Boha je možné všechno.“ Tu se Petr ozval: „Hle, my jsme opustili všechno a šli jsme za tebou.“ Ježíš jim řekl: „Amen, pravím vám, není nikoho, kdo opustil dům nebo bratry nebo sestry nebo matku nebo otce nebo děti nebo pole pro mne a pro evangelium, aby nyní, v tomto čase, nedostal spolu s pronásledováním stokrát více domů, bratří, sester, matek, dětí i polí a v přicházejícím věku život věčný. Mnozí první budou poslední a poslední první.“

Míru svého následování si stanovujeme sami

Pane Ježíši, jak mám žít, abych dosáhl spásy? Snažím se žít morálně, staral jsem se o svého přítele ze sboru, aby nemusel dožít v LDN, přispívám 100 Kč v neděli do naší sbírky, odevzdávám desátek a přináší to užitek, snažím se dávat pozor, abych nepomlouval, navštěvuji a píšu si i telefonuji s ostatními ze sboru, vážím si svých rodičů, kteří mi dali základ k víře a snad dělám i další dobré věci. Jak mám přijít na to, co mi tedy schází?

Zákonické chápání víry v Boha říká: podíl na věčném životě mají ti, kdo dodržují příkázání. Čisté křesťanství říká, že si od Boha spásu nevysloužíme, tím méně, že bychom si ji koupili. Žijeme z milosti a

lásky Boží, která dokáže proměňovat naše vztahy k lidem. Hledáme vztah lásky, vděčnosti, pokory vůči Pánu Ježíši, vůči našemu Bohu, který je naším Otcem (Tatínkem). Tehdy a proto máme naději na život věčný. To neznamená, že snaha o dodržování přikázání je zbytečná. Ježíš jejich naplňování cení vysoko, vždyť na bohatého člověka, který za ním s otázkou, jak získat podíl na věčném životě, pohlédl s láskou. Nebo mu ho bylo líto, jak je nechápavý?

Ježíš říká ono absurdní přirovnání o velbloudu, který má projít očkem jehly. Co to znamená pro dnešní situaci církve, která se jménem vytvořeným našimi předchůdci ve víře si často neví rady a zbavuje se ho? Neplní tak přesně to, co Ježíš navrhnul bohatému mladíkovi jako předpoklad získání podílu na věčném životě? Rozhodně ne, to by bylo pohodlné a zkratkovité uvažování.

Nejde přece o to rozdávat naše církevní jmění, a tím pak my všichni v církvi budeme mít podíl na věčném životě. Budeme mít rozhodně méně starostí, ale také méně příležitostí k setkávání a předávání evangelia. Je zapotřebí, abychom si uvědomili, že naše obětování není dostatečné. Moje obětování pro věc Ježíše Krista, pro církev, pro úřad ústřední rady a možná i pro ústřední radu samotnou, pro pro diecézi a pro náboženskou obec není dostatečné. Pán Ježíš nás svým absurdním přirovnáním touží přivést ke změně přemýšlení. Tedy, nepočítat, nehodnotit, co všechno dělám, obětuji, ale prosit, abychom hledali to, co ještě můžeme udělat, vymyslet, přidat. Koho povzbudit, s kým dalším začít spolupracovat. Jak najít čas k vytrvalejšímu a hlubšímu čtení a přemýšlení nad Písmem, kdy nacházet čas pro modlitby za církev, za spolupracovníky, za ty, kdo už sotva drží. Bez přestání hledat rozšiřování svého následování.

Nacházíme se v čase mezi generální synodou – setkáním všech duchovních a církevním sněmem – setkáním zástupců celé církve – duchovních a laiků. Možná je zapotřebí i tady změna našeho přístupu k těmto setkáním. Buď jde o povinnost, mnohdy rušivou, které se snažíme všemožně vyhnout, nebo je to nová příležitost daná nám Pánem Bohem: usilovat o hledání cest, jak přinášet oběti Bohu milé pro Ježíše Krista. Tehdy bude naše sněmování naplněné radostí ze setkání, snahou pochopit jeden druhého, nabídnout pomoc a společně napravovat to, co jsme možná zkazili. Bude to setkání naplněné vděčností, poděkováním za službu a uvědoměním, že jsme jen neužitečnými služebníky, kteří touží po Boží lásce, milosti, spáse. Amen.